

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η ΘΕΤΙΚΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ Α.Σ.Ο. ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Υπό του κ. Μ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Υπαλλήλου του Α.Σ.Ο.

Ἡ προσφορά τοῦ ΑΣΟ στὸν κόσμον τῶν σταφιδοπαραγωγῶν, εἶναι τριάντα χρόνια μεστὰ καὶ γόνιμα ἀπὸ προσπάθειες καὶ ἀποτελέσματα ποῦ ἀπέβλεπον καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἀποβλέπουν στὴν καλλιτέρευση τῶν συνθηκῶν τῆς σταφιδοκαλλιέργειας. Ἡ προσπάθεια αὐτὴ εἶχε ὡς συνέπεια τὴν διαμόρφωση πρὸς τὸ «καλλίτερον» τῶν ὄρων τῆς ζωῆς τῶν σταφιδοπαραγωγῶν.

Ὁ ΑΣΟ ἰδρύθηκε τὸ 1925 μὲ Διάταγμα τῆς 25 Αὐγούστου. Τὸ 1895 ἔχουμε τὸ κατακόρυφο τῆς σταφιδικῆς κρίσεως στὴν Ἑλλάδα ποῦ ἡ αἰτία τῆς ὀφείλεται στοὺς Γαλλικοὺς ἀμπελῶνες ποῦ εἶχαν συνέλθῃ ἀρκετὰ ἔπειτα ἀπὸ τὶς τρομακτικὰ καταστροφὰς τῶν περασμένων χρόνων.

Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὸ τὸ γεγονός, τὸ Κράτος δεικνύει ἐνισχυτικὸ καὶ προστατευτικὸ ἐνδιαφέρον πᾶνω στὰ σταφιδικὰ ζητήματα, ποῦ ἐκδηλώνεται μὲ τὶς παρακάτω μορφὰς :

1) 1895—99. Ἄμεση διαχείριση τοῦ παρακρατήματος ἀπ' τὸ Δημόσιο. 2) 1900—1904. Διαχείριση τοῦ προϊόντος ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους πληθυσμούς (Σταφιδικὴ Τράπεζα), καὶ 3) 1905—1925. Διαχείριση ἀπὸ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρηση (Ἐνιαία), τῆς ὁποίας ἰδρυτὴς ἦταν ὁ Ι. Πεσματζόγλου.

Ἡ διὰ τῆς ἐνιαίας διαχείρισεως ἐπισημὴ ἐπέμβαση τοῦ Κράτους στὰ σταφιδικὰ ζητήματα, εἶναι ἡ πρώτη σοβαρὴ

ἐκδήλωση τοῦ κρατικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ἡ μελέτη τοῦ καταστατικοῦ τῆς, κάνει τὸν κάθε καλοπροαίρετο ἀναγνώστη νὰ πιστέψῃ ὅτι, ἀπὸ τότε τὸ ὄξύ σταφιδικὸ ζήτημα ποτὲ πιά δὲν θὰ ἔπαιρνε τὴ μορφή τρομεροῦ προβλήματος ποῦ ἡ λύση του ἐδημιούργησε καὶ κυβερνητικὰς ἀνωμαλίας ἀκόμα.

Ἐνα σωστὸ μέτρο τῆς ἐνιαίας διαχείρισεως τότε, ἦταν καὶ ἡ ἐκρίσιμη τῶν σταφιδαμπέλων μὲ τὸν νόμον τῆς 27 Μαρτίου τοῦ 1910. Κατὰ τὴν 4ετία ἀπὸ τοῦ 1910—11, ἔτους ἐνάρξεως τῆς ἐκρίσεως μέχρι τοῦ 1914—15, ἔτους ἐνάρξεως τοῦ Α' Παγκοσμίου Πολέμου, ξεριζώθησαν σταφιδάμβελαι ἐκτάσεως 34. 134 στρεμμάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόδοση ἀντεπροσώπευε ἐλάττωσιν σταφίδος 20—25.000.000 ἐνετ. λιτρ. τὸν χρόνον.

Ὅμως ἡ τρομερὴ ἐκείνη ἐποχὴ μὲ τὶς ἀλλοπρόσας καὶ ποικιλότητες πολιτικὰς συνέπειες, εἶχε ἄμεσα καὶ δυσμενῆ ἐπακόλουθα ἐπὶ σταφιδικῆ μέχρι τότε κατάστασιν. Ἡ ἀπὸ μέρους τοῦ Κράτους μεταχείριση τῆς «Ἐνιαίας» ἦταν τέτοιας σχέσεως ποῦ πολὺ γρήγορα ἀπὸ τὸ 1922 καὶ ἐδῶ καταρρέουν ὅλα τὰ κοινὰ παραδεχόμενα. Κι' ἔτσι ἀπ' τὸ 1922 ἐμφανίζεται καὶ πάλι ἡ δημιουργία νέων σταφιδαμπέλων.

Ἐπειτα ἀπ' αὐτὸ κυρίως τὸ γεγονός, ἡ «Ἐνιαία» παύει νὰ θεωρῆται πιά χρησιμὸς παράγων στὰ σταφιδικὰ καὶ τὸ 1924 καταλύεται σιωπηρῶς μὲ τὸν Νόμον